

**Iosephi Vicecomitis Ambrosiani Collegii Doctoris
Observationes Ecclesiasticæ In quo [!] de Antiquis
Baptismi Ritibus, ac Cæremonijs agitur**

Visconti, Giuseppe

Parisii, 1618

Cap. 33. Exorcismum triplici inflatione peractum esse: cur, & in quas partes, & à quo fieret: ac de loco, forma ministro, ac orationibus in eo adhibitis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64585](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64585)

Exorcismum triplici inflatione peractum est;
 & in quas partes, & a quo fieret; ad
 loco, forma, ministro, ac ora-
 tionibus in eo ad-
 hibitis.

CAP. XXXIII.

Exorcis-
 mus, fiebat
 triplici in-
 flatione.

SVbne et am hic opportunè modum, qu
 i triplici inflatione positus erat. De
 tam multa veterum testimonia afferri pos-
 vt singula enumerare, penè infinitum. In Q
 rē satis erit panca notare, ex quibus nocte
 pinionis fides facile erui posset. Primo am
 S. Augustinus inflationis ita meminit lib.
 symb. ad catechum. cap. 5. cum habeat
 videlicet hodie, sicut nos, & parvuli ex inflatione
 & exorcizantur, ut pellatur ab iis potestus m
 que decepit hominem. & epist. 105. dum infra
 peccati inhærentis contagione infici, cum
 Manichæos afferit, quid ad hoc, inquit, n
 deant, cum exorcizantur, & exsuffiantur in
 hoc enim procul dubio fallaciter sit, si diabolus
 non dominatur, si autem dominatur, & id
 fallaciter exorcizantur, & exsuffiantur, pen
 dominatur nisi per peccatum princeps vice po
 eatorum? Accedit Gregorij Magni testimoni
 libro sacramentorum vbi catechumeni con
 stituendi cærimonias referens, ad Ecclesie
 ministros ait: ad catechumenum ex pagani
 ciendum Gentilem hominem cum suscepisti, pr

catechizet eum diuinis sermonibus, & des ei monita, quemadmodum post cognitam veritatem, vivere debat. Post hæc facies eum catechumenum, & exsuffles in faciem eius. Præterea qui Ordinem Romanum legerit de denūciat. scrut. ad elect. id, quod probamus, apertè reperiet. inquit enim: tunc exsufflet in faciem tribus vicibus, dicens: ex immunde spiritus, & da locum spiritui sancto parato. His autem omnibus ex parte consentiunt, quæ Yuo Carnotensis serm. de sacram. neophyt. scribit. Nam, cum omnes baptizandorum ceremonias diligenter explicaret, ita loquitur: exsufflatur postea malignus spiritus foras, quod mysteria sacra significant, quando parvulus exsufflatur, & exorcizatur. Atque in eandem sententiam apertissimè scripsit Hugo a S. Victore lib. i. sacrament. cap. 18. in hæc verba: exsufflatur non quidem creatura Dei in ipso, sed Diabolus, in cuius regno propter peccatum natus est, exsufflatur ab ipso, id est per Spiritum sanctum, cuius si-
gnum est stans exterior, amouetur: dum per ea, quæ ibi dolet agi potestas eius minoratur, nondum omnino tollitur. Quod si quis plura scriptorum testimonia desiderar, nullius negotij erit, Concilium Constantopolitanum sextum, Bedam, & Nicetam Choniatem adiicere, sexcentosque alios, quorum de hac re perspicuas sententias paulo post ex parte referemus. Neque enim satis esse ducimus, in flandi consuetudinem docuisse, nisi & rationem, modum, originemque unde illa profecta sit, explicemus. Quamobrem, ut intelligas, ea inflatione dœmonis expulsionem significata esse, nō modo

Inflatio in exorcismo significa-
bat expul-
sionem dæ-
monis.

Sancti Augustini, Ordinis Romani, Iuonii, Hugonis testimonia iam allata reperi-
teris, sed etiam alia consulere, cum eiusdem
Augustini lib. 2. de nupt. & concupis. cap. 2.
baptizandi parvuli non ob aliud exsufflantur,

ut ab us princeps mundi mittatur foras, Et illi
cont. Julian. cap. 4. profecto exorcizatus, ex-
sufflatus es, ut à porestate erutus tenebrarum pa-
serris in Regnum Christi, tum Gregorij Mag-
lib. sacram. ubi ait: Et exsufflat te in facie
cens: exi ab eo Sathan, redde honorem Iesu Chri-

Alia causa, filio eius, & spiritui paraceto. Michael tan-
cur inflatio Glycas part. 1. Annal. putat, vitales spiritus
in exorcis- in anima originis virtus mortuæ redeunt, inde
mo adhibe- ri solitos esse, de quo verba eius hæc sunt: Di-
retus.

minus, cum ex mortuis resurrexisset, rufus. An-
stoles afflauit, & dexit: accipite Spiritum sanctum
nec enim ferre poterat, ut non de integro Spiritu sa-
cra. Eti participes esse declaremur: quem etiam bimul-
cerdos ei, qui baptizatur, afflat, quasi vice eius re-
tuens animam, ex Adam transgressione mortua-

In exorcis- Duasa utem in partes, faciem, & aures, sum-
mo spiritus tum impelli solitum esse, veterum scriptorum
impelleba- authoritas docet. nam, cum Concilij Confus-
tur io facie & aures. tinopolitani 6. Patres ita scribunt: primus
dam die eos Christianos facimus, secundo au-
tem chumenos, simul etiam ter in faciem, & aures
spiramus: & Nicetas Choniat. lib. 2. Ortho-
fid. sacerdos enim illum denuo in templum du-
& insufflans ter in faciem eius, & aures cito, tu-
dique etiam exorcismorum orationes adiu-
eum rursus signo crucis munitum se demittit: &
perte cognoscitur, utrasque tam facien-

quam aures inflatu peti consueuisse. cum ve-
ro sancti Gregorij magni verba intuemur lib.
lactament. post hæc facies eum catechumenum. &
exsuffles in faciem eius. & paulo post: exsufflabis
infaciem. dicens: exi ab eo satana; fateri necesse
est. eandem faciem solenni cæmeronia infla-
tam esse. Nec dubium est. quin à ministro hæc Inflatio in
cæmeronia perageretur. si quis sancti Augu- exorcismo
stini. Bedæ. ac aliorum loca iam allata dili- fiebat à mi-
genter considereret. cum enim ibi parvulorum
inflationis mentio sit. iam palam est. ipsam
inflationem à ministro factitaram. vt interea
prætermittam sancti Augustini testimonium.
qui lib. de Eccles. dogmat. id apertissimè tra-
didit his verbis: non prius fontem vis & adeunt. quā
exorsus. & exsufflationibus clericorum spiritus
ab eis immundus abigitur. Tertium restat. quod
id hac cæmeronia non postremum locum ob-
tiner. quod quidem iam duobus aliis explica-
tis. facilius à nobis tractari posse. existiman-
dam est. locus videlicet. & forma. Ac de pri- Exorcismi
mo quidem satis constat. eum in Ecclesiæ ve- locus in
stibulo fuisse: quoniam Ioannes Belethus Ecclesiæ
lib. de Diuin. Offic. cap. 90. ait: postquam à vestibulo.
sacerdote satis in fide instructi sunt. atque exori-
cia super eos fecerunt adiurationes. ab ostiario in
Ecclesiæ introducuntur. Forma vero etiam à forma ex-
nostra parum discrepabat: scribentibus san- orciūm ve-
cto Gregorio lib. sacrament. Exorcizo te im- tus eadem
munde spiritus. in nomine Patris. & Filii. & cū noltra.
spiritus sancti. ut ex eas. & recedas ab hoc famulo
Dei N. ipse enim tibi imperat. maledicto dannate.
qui pedibus super mare ambulauit. & Ordine Ro-

mano de denunciat. scrutin. ad elect. ante
munde spiritus, & da locum spiritui sancti
electo. Et quamvis ibi nulla ministri mentis
beatur, tamē putare debemus, alium a bis
mi ministro extitisse, siue is communis
bulo clericus appellandus sit, ut S. Augustinus

distinctus placuit lib. de Eccles. dogmat. non prius
ministro vita adeunt, quam exorcismis, & ex afflumine
baptizimi. Minister clericorum spiritus ab eis immundus abigitur.
exorcismi Diaconum dicere velimus, teste Concilii
vel clericus stantinopolitano 2. a Et. 1. stephani, &
vel exorcista, vel Dia- Stephanus dixerunt, cum essent in baptisterio
conus. physiarum, sine tunicis, & calceamentis en-
tium, diaconis ipsas exorcizantibus: siue de
ad exorcistas referre oporteat, de quo car-
Ioannem Belethum de Diuin. Offic. cap.
exorcista debet prius baptizandos interrogare, u-
etiam abrenuncient satana, & omnibus eu-
pis: postquam a sacerdote satis in fide instru-
arque exorciste super eos fecerint adiurationes,
stari in Ecclesiam introducuntur. Adiunctione
Orationes etiam erant variae precatio-
veteres ex- nes nostris om-
orcismi nibus persimiles, quae a Gregorio Magne
exdem cū sacram. Seuero Alexandrino lib. de bap-
nostris. Niceta Choniate lib. 2. orthod. fid. diligen-
allata, meæ scriptio- nies de-
nitiones, fuit, menore ferre ex-
non im- relatio-
tib. S.